PORT PAYÉ HELLAS
ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1117/1998

Διδασκαλικό Βήμα

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄ • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1092 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑ·Ι·ΟΣ 1998 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΟΧΙ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

✓ **Που ανοίγει το δρόμο για επαφαλείς εργασιακές σχέσεις**

✓ **Που ευτελίζει τα πτυχία μας**

✓ **Που καταργεί την επετηρίδα**

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ:
τους συναδέλφους αναπληρωτές - μέλη του κλάδου δασκάλους και νηπιαγωγούς της χώρας

Το δικαίωμα στην εργασία είναι αναφαίρετο
ο δε αγώνας μας, καθολικός
και αδιαπραγμάτευτος

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Το δίμηνο Μαΐου - Ιουνίου, που σηματοδοτείται με την καταληκτική για την πραγματοποίηση του διαγωνισμού ημερομηνία της 12ης Ιουνίου 1998 – σύμφωνα με την υπουργική εξαγγελία – είναι ιδιαίτερα κρίσιμο. Μπροστά στην κρισιμότητα των στιγμών, το Δ.Σ. της ΔΟΕ κρίνει σκόπιμο, προκειμένου να αποσαφηνισθεί η πραγματικότητα σχετικά με τις θέσεις της ΔΟΕ για την επετηρίδα και τους αναπληρωτές, ώστε να αρθούν πιθανές παρεξηγήσεις, να εντοπισθούν οι αιτίες άδικων επιθέσεων από την πλευρά ορισμένων ενάντια στη ΔΟΕ και να διασφαλισθεί και ενισχυθεί το κλίμα ενότητας που τόσο πολύτιμο και απαραίτητο είναι για τη συντεταγμένη πορεία και την αποτελεσματική δράση όλων των δυνάμεων του κλάδου από δω και πέρα, να απευθυνθεί στον καθένα σας χωριστά, αλλά και σ' όλους μαζί και να υπενθυμίσει τα εξής:

1. Ο Κλάδος μέσα από ρητές καταστατικές διατάξεις και επανειλημμένες αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεών του, έχει εντάξει τους αναπληρωτές στη δύναμή του με την ιδιότητα του ισότιμου φυσικού μέ-

Συνέχεια στην τελευταία σελίδα

Οριστική Ημερήσια Διάταξη 67ης Γ.Σ. του Κλάδου (24ης Μεταδικτατορικής)

23-25 Ιουνίου 1998

Αθήνα, Ξενοδοχείο «Novotel» οδός Λιοσίων και Μιχ. Βόδα 4-6

ΘΕΜΑ 1ο

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ - ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ - ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ

- Έκθεση και έλεγχος πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ
- Προϋπολογισμός χρήσης 1998-99
- Ενημέρωση από τους αιρετούς μας στο ΚΥΣΠΕ

ΘΕΜΑ 2ο

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ

- Αύξηση των δαπανών για την παιδεία
- Αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου
- Επετηρίδα - Διορισμοί
- Ολοήμερο δημοτικό σχολείο - νηπιαγωγείο
- Μεταθέσεις - αποσπάσεις
- Εξομοίωση πτυχίων
- Επιμόρφωση-Μετεκπαίδευση

ΘΕΜΑ 3ο

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ - ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ - ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ

- Οικονομικές διεκδικήσεις
- Ασφαλιστικά - Συνταξιοδοτικά
- Φορολογικά

ΘΕΜΑ 4ο

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

- Ινστιτούτο Μελετών (ΙΠΕΜ-ΔΟΕ)
- Ταμείο Αλληλοβοήθειας
- Αγορά αίθουσας

ΘΕΜΑ 5ο

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, υποβάλλει σήμερα την έκθεση πεπραγμένων του 1ου έτους της θητείας του στην οποία καταγράφονται τα προβλήματα που αντιμετώπισαν οι Εκπαιδευτικοί, οι εκτιμήσεις για την πολιτική της Κυβέρνησης στο χώρο της Εκπαίδευσης και η τακτική που ακολούθησε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. τη συνδικαλιστική χρονιά 1997-98.

Με βάση τη συνοπτική αυτή έκθεση μπορεί να αναπτυχθεί ένας γόνιμος διάλογος ο οποίος θα συμβάλλει ουσιαστικά στη διαμόρφωση των στόχων και των θέσεων που θα απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες της Εκπαίδευσης και του Εκπαιδευτικού.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Περιληπτική Έκθεση Πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ κατά το Συνδικαλιστικό Έτος 1997-1998

ΠΡΟΣ:
Τους συναδέλφους δασκάλους και νηπιαγωγούς της χώρας, εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Αυτή η έκθεση πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ δε «φιλοδοξεί» να προβεί σε μία ημερολογιακού τύπου αποτύπωση των όσων διαδραματίσθηκαν στη συνδικαλιστική χρονιά 1997-98 που ήδη βρίσκεται στο τέλος της. Άλλωστε τα γεγονότα της χρονιάς αυτής είναι λεπτομερώς και με αυστηρή χρονολογική σειρά αποτυπωμένα στο δημοσιογραφικό όργανο του κλάδου, το «Διδασκαλικό Βήμα» και, επομένως, στη διάθεση του καθενός για περισσότερη μελέτη, ανάλυση και κριτική.

Κύριος στόχος της είναι να συμβάλει μέσα από την αναφορά της στα σημαντικότερα γεγονότα που οριοθέτησαν τη δράση του κλάδου τη χρονιά αυτή, στην κατανόηση των ευρύτερων κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών συνθηκών και διεργασιών που αναπόφευκτα επηρέασαν τη δράση του κινήματός μας, καθώς και στην κατανόηση των επιμέρους παραμέτρων στο εσωτερικό του συνδικαλιστικού κινήματός μας, που διαμόρφωσαν τη συνολική δυναμική του με τα όποια θετικά ή αρνητικά παρεπόμενα. Μία έκθεση πεπραγμένων οφείλει να εξετάζει σφαιρικά και πολύπλευρα όλα τα γεγονότα, να εισέρχεται στο βάθος των πραγμάτων, να επιχειρεί την εξαγωγή επωφελών για την πορεία του κλάδου συμπερασμάτων, να ενισχύει την ενότητα και την αποτελεσματικότητα, να χαράσσει προοπτικές και με την αξιοποίηση της κεκτημένης εμπειρίας να διατηρεί ζωντανή και πάντα επίκαιρη τη συνδικαλιστική λειτουργία και δράση, να ανοίγει νέους δρόμους για το συνδικαλιστικό κίνημα,. που είναι και παραμένει ένας από τους σημαντικότερους θεσμούς αντιπροσώπευσης και έκφρασης των εργαζομένων.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ, στο πρώτο έτος της θητείας του, πορεύτηκε σύμφωνα με τις αποφάσεις των Γ.Σ. του κλάδου και τις κατευθύνσεις των ολομελειών των Προέδρων των Συλλόγων της χώρας.

Δύο καθοριστικής φύσεως, για την πορεία και τη δράση μας, γεγονότα σημάδεψαν τη χρονιά αυτή. Ο νέος νόμος για την εκπαίδευση (Ν. 2525/97) και η εισοδηματική πολιτική με τα παρεπόμενα της.

1.Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Εντυπωσιοθηρικές προβολές και ατελέσφορες προσπάθειες

Από την πρώτη στιγμή που εξαγγέλθηκαν οι ρυθμίσεις του νόμου αυτού (Αύγουστος 1997), ο κλάδος, ασκώντας αυστηρή κριτική στο Υπουργείο Παιδείας, τοποθετήθηκε τόσο επί της διαδικασίας που επέλεξε για να τις επιβάλει όσο και επί της ουσίας του νομοθετήματος.

Κατήγγειλε την τακτική των μονομερών αποφάσεων και των αιφνιδιαστικών ρυθμίσεων του Υπουργού Παιδείας, ο οποίος παρά τις επανειλημμένες διαβεβαιώσεις του για το αντίθετο (συνάντηση με το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. 24/7/97), προχώρησε από τον Αύγουστο του '97 σε εσπευσμένη προώθηση των διαδικασιών ψήφισης του Νόμου, χωρίς ίχνος ουσιαστικού διαλόγου για ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα, που ο ίδιος φιλοδόξησε να προβάλει ως «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση».

Η ενέργεια αυτή προκάλεσε την εύλογη αντίδραση του κλάδου. Ταυτόχρονα διεμηνύθη προς το σύνολο της κοινωνίας ότι για πρώτη φορά επιχειρείται μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση ερήμην της εκπαιδευτικής κοινότητας. Τα αποτελέσματα αυτών των επιλογών μέρα τη μέρα γίνονται και πιο ορατά. Πληθαίνουν οι γνώμες που κάνουν λόγο για μία ακόμη μεταρρύθμιση που επιχειρήθηκε, αλλά δεν πρόκειται να τελεσφορήσει.

Προβολή «τομών» μέσω απορρυθμιστικών αντιφάσεων

Από πλευράς ουσίας, ο κλάδος με αίσθημα ευθύνης τοποθετούμενος, δεν απέρριψε βασικές αρχές,

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

τομές και θεσμούς που πρέπει να διέπουν μία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ικανή να απαντήσει στα αιτήματα των καιρών για ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, που να ανταποκρίνεται στα νέα εθνικά και παγκόσμια δεδομένα, που διαμορφώνονται από την κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας, από το νέο πολυπολιτισμικό περιβάλλον, από τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας, από τις τεράστιες κοινωνικοοικονομικές και εκπαιδευτικές ανισότητες, από την ανηλεή περιθωριοποίηση τρομακτικά μεγάλων τμημάτων του παγκόσμιου πληθυσμού, από τον αναπροσδιορισμό του περιεχομένου των γνώσεων και του ρόλου του σχολείου με τελικό στόχο τη διαμόρφωση ανθρώπου ικανού να συλλαμβάνει την ουσία των προβλημάτων, να αναπτύσσει κριτική σκέψη για να επιβιώνει, όχι ως μονάδα του περιθωρίου, αλλά ως πρωταγωνιστής των εξελίξεων με συνείδηση γρηγορούσα και ανακλαστικά ενεργού πολίτη.

Σε επίπεδο **αρχών** και **στόχων** θα ήταν παράλογο να απορρίψει κανείς θεσμούς όπως το ολοήμερο σχολείο και νηπιαγωγείο, τη γενίκευση του θεσμού της ενισχυτικής διδασκαλίας, η κατάργηση των φραγμών στη μόρφωση και η άμβλυνση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων, ο νέος ρόλος του λυκείου και η αναμόρφωση του εξεταστικού συστήματος. Όλα αυτά συνιστούν εκ των ων ουκ άνευ αναγκαιότητες, η σημασία των οποίων αναγνωρίζεται παντοιοτρόπως, γιατί συναρμολογούν τους όρους και τις προϋποθέσεις μιας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που πηγάζει από τα ζωντανά προβλήματα της εκπαίδευσης και τις πραγματικές ανάγκες του τόπου.

Επισημαίνοντας, τότε, μέσα από τις ανακοινώσεις, τα έγγραφα και τις παρεμβάσεις της ΔΟΕ αυτές τις αρχές και τους στόχους, από τις οποίες θα έπρεπε να εμφορείται μία ουσιαστική μεταρρύθμιση, επισημαίναμε, ταυτόχρονα, ότι ο τρόπος με τον οποίο προβάλλονται ως εκπαιδευτική μεταρρύθμιση τα μέτρα του Υπουργείου για την εκπαίδευση, θα έχει ως αποτέλεσμα, αυτά να εκφυλισθούν σε εντυπωσιοθηρική προβολή ελκυστικών μεν, αλλά χωρίς περιεχόμενο και ουσία θέσεων που σε καθοριστικές περιπτώσεις όπως π.χ. στην τριτοβάθμια ή την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, ούτε καν την καρδιά των προβλημάτων αγγίζουν ενώ σε άλλες, π.χ. πρωτοβάθμια εκπαίδευση επιχειρούν «μεταρρυθμιστικές τομές» μέσα από πλήθος κραυγαλέων αντιφάσεων και με στόχο το... απώτερο παρελθόν είτε της... πλατείας Κλαυθμώνος είτε του γνωστού αυταρχισμού και της ποδηγέτησης των εκπαιδευτικών.

Και δυστυχώς επαληθευθήκαμε. Και το χειρότερο: Δεν επαληθευθήκαμε, γιατί το κίνημα των εκπαιδευτικών δε συνετέλεσε με τη δυναμική του παρέμβαση στο να ωριμάσουν οι συνθήκες αποδοχής και προώθησης των μέτρων, αλλά γιατί αυτά ακριβώς τα μέτρα, αντί να είναι το αποτέλεσμα ώριμων προσδοκιών του κοινωνικού συνόλου, προκάλεσαν την κοινωνική αντίθεση είτε με το αδιαφανές των τελικών προθέσεων είτε με το ελλιπές περιεχόμενό τους είτε με τις κραυγαλέες αντιφάσεις τους είτε με τους συμβιβασμούς που επιχειρούσαν, ιδιαίτερα καθώς εξελισσόταν από τις κατώτερες προς τις ανώτερες βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Πρωτοφανής διασυρμός χιλιάδων αναπληρωτών

Η κατάργηση της επετηρίδας διορισμών και η αντικατάστασή της με ένα 3ωρο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ ως νέου συστήματος προσλήψεων ιδιαίτερα στην περίπτωση της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν ικανοποιεί κανένα ποιοτικό στόχο που να προάγει τα εκπαιδευτικά πράγματα. Δυστυχώς, όμως, το υπουργείο Παιδείας και η κυβέρνηση επέλεξαν να λύσουν το πρόβλημα της αδιοριστίας των εκπαιδευτικών, όχι με περισσότερους διορισμούς που έχει ανάγκη η εκπαίδευση για να αναπτυχθούν καινοτόμοι μεταρρυθμιστικοί θεσμοί, όπως το ολοήμερο σχολείο και νηπιαγωγείο κ.ά. και να αναβαθμιστεί ποιοτικά η δημόσια εκπαίδευση, αλλά με την κατάργηση της επετηρίδας και την επίκληση του επιχειρήματος ότι μέσα από το νέο σύστημα θα προσληφθούν οι... καταλληλότεροι!

Για τον κλάδο και την αντικειμενική πραγματικότητα δεν υπάρχει πρόβλημα επετηρίδας, αλλά αδιοριστίας, το οποίο κάλλιστα μπορεί να αντιμετωπισθεί, αν ικανοποιηθούν οι προτάσεις μας, που κατά καιρούς αναπτύχθηκαν για το ζήτημα αυτό.

Αλλά η αντίφαση στο ζήτημα αυτό βρίσκεται ακριβώς στο επιχείρημα του Υπουργείου και της Κυβέρνησης ότι η κατάργηση της επετηρίδας και ο 3ωρος διαγωνισμός βοηθάει στην πρόσληψη των... καταλληλοτέρων! Μ' άλλα λόγια οι χιλιάδες των αναπληρωτών που με τη ρύθμιση αυτή καταδικάζονται στην.... ποινή της **οριστικής απόλυσης** από τη δημόσια εκπαίδευση δεν είναι πλέον κατάλληλοι και επαρκείς για την εκπαίδευση, παρά την πολυετή διδακτική τους εμπειρία παρά την αποκλειστική ενασχόλησή τους με το αντικείμενο της εκπαίδευσης! Τώρα, θα κρίνονται ως καταλληλότεροι εκείνοι, που θα επιδείξουν τις άριστες των επιδόσεων σε... α-

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

σκήσεις επί χάρτου.

Μία άλλη, όχι μόνο κραυγαλέα, αλλά και προκλητική και εξοργιστική αντίφαση στο ζήτημα αυτό είναι ο τρόπος, με τον οποίο η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας μεταχειρίζονται τη ζωή και το μέλλον χιλιάδων αναπληρωτών συναδέλφων.

Από τη μία διατυμπανίζεται σ' όλους τους τόνους ότι η κυβερνητική πολιτική θα κριθεί από το αν και κατά πόσο η διαδικασία οικονομικής ανάπτυξης θα συνδυασθεί και θα εναρμονισθεί με την εξάλειψη της φτώχειας, του κοινωνικού περιθωρίου,της ανεργίας και από την άλλη – στο όνομα ποιας τάχα ποιοτικής εκπαιδευτικής αναβάθμισης; – χιλιάδες αναπληρωτές δάσκαλοι και νηπιαγωγοί που μέχρι σήμερα **εργάζονται** στην εκπαίδευση και ανάλογα έχουν προγραμματίσει τη ζωή τους και έχουν χτίσει τις φιλοδοξίες και τα όνειρά τους, από εργαζόμενοι, μεταβάλλονται οριστικά σε μόνιμους άνεργους και μάλιστα με διασυρμένη και την προσωπική τους αξιοπρέπεια και την εκπαιδευτική τους ιδιότητα με το στίγμα των «ακατάλληλων», επειδή, ενδεχομένως, απέτυχαν σ' ένα τρίωρο διαγωνισμό.

Ο κλάδος δηλώνει αποφασισμένος να προασπίσει με κάθε πρόσφορο μέσο το δικαίωμα στην εργασία και τη θέση τους στην εκπαίδευση, όλων όσων εργάσθηκαν ως αναπληρωτές και καλεί την κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας να δεσμευθούν και να εγγυηθούν την παραμονή όλων των αναπληρωτών στη δημόσια εκπαίδευση. Η δέσμευση και η εγγύηση αυτή αποτελεί στοιχειώδες καθήκον μιας κυβέρνησης, που θέλει να ισχυρίζεται ότι κινείται σε προοδευτικές κατευθύνσεις και ότι η συνολική πολιτική της έχει έντονο το κοινωνικό στοιχείο.

Αξιολόγηση ή πολλαπλώς καταδικασμένος αυταρχισμός και ανιστόρητος μιμητισμός;

Οι ρυθμίσεις για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών βρίσκονται σε πλήση αναντιστοιχία μ' αυτό που θα έπρεπε να επιδιώκει μία δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση: Με την ανάγκη και μέσα απ' την εκπαιδευτική διαδικασία και τη δυναμογόνο δράση της Παιδείας, να διασφαλισθεί και να προαχθεί η κοινωνική δημοκρατία στον τόπο μας με τη διεύρυνση και την προαγωγή δικαιωμάτων ελευθεριών αντιπροσωπευτικών θεσμών. Η αξιολόγηση, πέραν των αποτελεσμάτων που παράγει, είναι, πρωτίστως, δείκτης των σχέσεων και των εξουσιών που διαμορφώνονται στον εκπαιδευτικό χώρο.

Αλλά και το πλέον καλοπροαίρετο πνεύμα αδυνατεί να κατανοήσει ποιες δημοκρατικές σχέσεις και εξουσίες ενισχύει ποια κοινωνική δημοκρατία προάγει, ποια δικαιώματα και ελευθερίες διευρύνει και ποιους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς περιφρουρεί το **Σώμα Μονίμων Αξιολογητών** και η διαδικασία αξιολόγησης που εδραιώνεται με τις ρυθμίσεις αυτού του νόμου. Με την επαναφορά του αυταρχισμού και της ποδηγέτησης των εκπαιδευτικών, με μέτρα καταστολής ελεύθερωνκαι σκεπτομένων συνειδήσεων, με τη ναρκοθέτηση κάθε απελευθερωτικής διαδικασίας στην επιτέλεση της εκπαιδευτικής πράξης, με την υπονόμευση του κλίματος παιδαγωγικής ελευθερίας και αυτονομίας και με διαδικασίες αυστηρού συγκεντρωτικού ελέγχου που τα ιεραρχικά σχήματα **προϊσταμένων – παντοκρατόρων** πρός **υφισταμένους – υποτελείς** του νόμου αυτού εγκαθιδρύουν, μεταρρύθμιση δεν επέρχεται. Διαμηνύσαμε έγκαιρα προς κάθε κατεύθυνση ότι ο κλάδος δεν πρόκειται να δεχθεί άλλους αναχρονισμούς με δήθεν μεταρρυθμιστικό μανδύα στην εκπαίδευση, ούτε πρόκειται να χειροκροτήσει τον άκριτο ενοφθαλμισμό ξένων προς το εκπαιδευτικό μας σύστημα θεσμών, όπως συμβαίνει με το Σώμα Μονίμων Αξιολογητών. **Ξένα σώματα στην εκπαίδευση, εξαρχής απορρίπτονται.** Ας το κατανοήσει εγκαίρως η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας πριναρχίσει νέα περίοδος δοκιμασιών και αναστάτωσης στον ευαίσθητο αυτό χώρο, πριν εισέλθουμε σε νέα φάση ανένδοτων αγώνων για τον εκδημοκρατισμό της εκπαίδευσης και για την απαλλαγή της από θεσμούς που παραπέμπουν σε αλήστου μνήμης εποχές.

2. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ

Η εισοδηματική πολιτική για το '98 σε συνδυασμό με την αύξηση της φορολογικής παρακράτησης και τα παρεπόμενα της πρόσφατης υποτίμησης της δραχμής δε συνέστησαν μόνο, σε αρκετές περιπτώ-

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

σεις, μείωση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος των μισθωτών. Έφεραν στην επιφάνεια το μέγα ζήτημα ποιος, σε τελευταία ανάλυση, πληρώνει το κόστος των ραγδαίων αναπροσαρμογών, που συντελούνται σε παγκόσμιο επίπεδο και είναι γνωστές ως παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, απελευθέρωση των αγορών, κ.λπ.

Αντιμέτωποι με πρωτοφανή καπιταλιστική συσσώρευση

Όσο κι αν θα μπορούσε να είναι κατανοητή η ανάγκη ένταξής μας σε ευρύτερους και ισχυρότερους οικονομικούς οργανισμούς, για να αντιμετωπίσουμε τον ανηλεή ανταγωνισμό, που η καπιταλιστική συσσώρευση επιβάλλει, άλλο τόσο γίνεται κατανοητό, αλλά και πανθομολογούμενο ότι αυτή ακριβώς η ένταξη γίνεται με **δημοκρατικό** και **κοινωνικό έλλειμμα,** με όρους ονομαστικής σύγκλισης, με συμπίεση και συρρίκνωση των εισοδημάτων, με όρους καπιταλιστικής βαρβαρότητας, που συντηρητικές ευρωπαϊκές επιλογές επιβάλλουν.

Διανύουμε περίοδο πρωτοφανούς καπιταλιστικής συσσώρευσης. Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας δεν είναι νέο φαινόμενο. Παγκοσμιοποίηση υπήρχε και την εποχή της αποικιοκρατίας, την εποχή του «ελεύθερου εμπορίου» και του σταθερού παγκόσμιου νομισματικού συστήματος. Κι όμως εκείνη η παγκοσμιοποίηση δεν εμπόδισε την ανάπτυξη των δυνάμεων της εργασίας, τη συμβολή των εργατικών διεκδικήσεων στη διαμόρφωση του γνωστού ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου με τον κρατικό παρεμβατισμό και τη δυνατότητα της εθνικής οικονομίας να ασκεί κοινωνική πολιτική και να αναπτύσσει το κράτος πρόνοιας.

Σήμερα, η παγκοσμιοποίηση παρουσιάζει άλλα χαρακτηριστικά. Το κεφάλαιο έχει τη δυνατότητα να μετακινείται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, να μεταναστεύει με τη μεγαλύτερη ευκολία, να κερδοσκοπεί μέσω του χρηματιστηρίου και να συντρίβει τις ασθενείς εθνικές οικονομίες, να κεφαλαιοποιεί τα τεράστια χρηματιστικά υπερκέρδη του και ταυτόχρονα να αδιαφορεί για τη δημιουργία παραγωγικών επενδύσεων, να αξιοποιεί την ηλεκτρονική πληροφορία και να τηλεκατευθύνει τις επιλογές του μένοντας ουσιαστικά ανεξέλεγκτο αλλά και αφορολόγητο, το δε κόστος της μη φορολογίας του μετακυλίεται στις εθνικές οικονομίες με τη μορφή δημοσιονομικών ή νομισματικών κρίσεων. Βιώνουμε σήμερα τους πλέον άδικους αναδιανεμητικούς μηχανισμούς σε παγκόσμιο επίπεδο.

Δράση με ενότητα και διεξοδικές προτάσεις

Αυτή ακριβώς η παγκόσμια πραγματικότητα δε συγχωρεί κοντόφθαλμη θεώρησή της. Οι δυνάμεις της εργασίας δεν έχουν την πολυτέλεια να εφησυχάζουν.

Συχνά γίνεται λόγος για πολιτική «ανοιχτών οριζόντων». Είναι καιρός και για δράση ανοιχτών οριζόντων. Στη Διεθνή των Ευρωπαίων Εργοδοτών οι εργαζόμενοι οφείλουν να αντιτάξουν την Ευρωπαϊκή Διεθνή των Εργαζομένων. Αν πράγματι οι εργαζόμενοι επιθυμούν πορεία ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης χωρίς δημοκρατικό και κοινωνικό έλλειμμα, θα πρέπει το συντομότερο δυνατό να ενώσουν τις δυνάμεις τους τουλάχιστον σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να ασκήσουν συντονισμένη και ισχυρή πίεση στις κυβερνήσεις τους και στους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς, να θέσουν θέμα επανεξέτασης των αναδιανεμητικών μηχανισμών, να προτείνουν συγκεκριμένους ελεγκτικούς μηχανισμούς, ιδιαίτερα για το αχαλίνωτο χρηματιστικό κεφάλαιο, και να επιβάλουν την εφαρμογή τους. Να ξεκαθαρίσουν ότι δεν είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν τις κοινωνικές κατακτήσεις τους, την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη στο βωμό μιας χωρίς όρους και όρια αναπτυξιακής διαδικασίας.

Να απαλλαγούμε από εσωστρέφειες, να διευρύνουμε τη δράση μας

Η συνοπτική αυτή ανάλυση των νέων οικονομικών δεδομένων στόχο έχει να καταδείξει πόσο ολέθρια για το εκπαιδευτικό κίνημα μπορεί να αποβεί μια εσωστρεφής πολιτική με αποκλειστικά κλαδικά χαρακτηριστικά. Και πόσο διεξοδική και λυτρωτική για τον κόσμο της εργασίας μπορεί να αποβεί μία πολιτική των δυνάμεων της εργασίας με πανυπαλληλικά και πανεργατικά χαρακτηριστικά και με αιτήματα που έχουν σχέση με την ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής, της κοινωνικής συνοχής και της αλληλεγγύης των εργαζομένων (πολιτική μισθών, ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό κ.λπ.).

Αυτά ακριβώς τα χαρακτηριστικά επεχείρησε να προσδώσει στη δράση του το Δ.Σ. της ΔΟΕ τη χρονιά αυτή γι' αυτό ενίσχυσε, όσο βέβαια ήταν δυνατό τη δράση του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος, για τα ζητήματα αυτά και παρά το γεγονός ότι οι εγγενείς μεταξύ των κλάδων ιδιαιτερότητες και αδυναμίες δε βοηθούν στην παραπέρα απελευθέρωση της δράσης, τουλάχιστον προς το παρόν.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

3. ΑΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΣΧΟΛΗΘΗΚΕ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Εξομοίωση πτυχίων

Είναι γνωστό ότι από φέτος άρχισε να υλοποιείται στα περισσότερα παιδαγωγικά τμήματα της Χώρας το πρόγραμμα Ακαδημαϊκής και Επαγγελματικής Αναβάθμισης των εκ/κών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Κατά την πορεία υλοποίησης του προγράμματος παρουσιάστηκαν προβλήματα που έχουν κυρίως να κάνουν με τον αριθμό των μαθημάτων, την υποχρεωτική παρακολούθηση, τις μεταγραφές, τις άδειες, την αποζημίωση κ.λπ.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., μόλις γνωστοποιήθηκαν αυτά τα προβλήματα, παρενέβη αποφασιστικά με στόχο την αντιμετώπισή τους. Επισκέφτηκε όλα τα Παιδαγωγικά Τμήματα της Χώρας και προσπάθησε να βοηθήσει, σε συνεργασία με τους τοπικούς συλλόγους και τους υπεύθυνους των προγραμμάτων, στην επίλυσή τους.

Ταυτόχρονα, σε κεντρικό επίπεδο συναντήθηκε πολλές φορές με τον υπεύθυνο του όλου προγράμματος της εξομοίωσης και προκάλεσε σύσκεψη των προέδρων των Παιδαγωγικών Τμημάτων, παρουσία και του Υφυπουργού Παιδείας, στην Αθήνα το Δεκέμβρη του 1997, στην οποία αντιμετωπίστηκαν πολλά προβλήματα.

Είναι αλήθεια ότι κατά τη διάρκεια αντιμετώπισης των προβλημάτων υπήρξαν προτάσεις για διακοπή του όλου προγράμματος. Προτάσεις, όμως, που δεν προέκυπταν από καμιά θέση του κλάδου.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εξαρχής τοποθετήθηκε υπέρ της συνέχισης του προγράμματος και έδωσε το βάρος στην επίλυση των προβλημάτων. Φυσικά δε λύθηκαν τα προβλήματα της υποχρεωτικής παρακολούθησης και του αριθμού των μαθημάτων. Αυτό όμως έχει να κάνει με τη σύμβαση που υπογράφηκε τον Ιούνιο του '97 με την Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι με τη δράση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Μεγάλη παρανόηση υπήρξε και με τη θέση του κλάδου για Αυτόματη Διοικητική Εξομοίωση. Ουδέποτε ο κλάδος είχε θέση για Αυτόματη Εξομοίωση των πτυχίων. Η Αυτόματη Διοικητική Εξομοίωση είχε και έχει την έννοια ότι δεν πρέπει να υπάρχει μισθολογική ή βαθμολογική διαφοροποίηση μεταξύ των εκπαιδευτικών της Π.Ε., ανάλογα με το πτυχίο που διαθέτουν. Τέτοια διαφοροποίηση σήμερα δεν υπάρχει.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. συνεχίζει και σήμερα τις προσπάθειες επίλυσης των προβλημάτων, συμμετέχοντας στις επιτροπές όπου συζητείται αυτές τις μέρες η πορεία του όλου προγράμματος.

Κύριος στόχος μας είναι η αντιμετώπιση των προβλημάτων και η συνέχιση του προγράμματος και μετά το Δεκέμβρη του 1999. Για τον κλάδο το πρόγραμμα πρέπει να συνεχιστεί μέχρι να εξομοιωθεί το σύνολο των συναδέλφων που το επιθυμούν.

Ινστιτούτο Μελετών (ΙΠΕΜ- Δ.Ο.Ε.)

Κατά τη φετινή συνδικαλιστική χρονιά άρχισε τη λειτουργία του το Ινστιτούτο Παιδαγωγικών Ερευνών και Μελετών της Δ.Ο.Ε. Συγκροτήθηκε σε σώμα, συνέταξε κανονισμό λειτουργίας, απέκτησε γραφεία και ασχολείται αυτές τις μέρες με τη διοργάνωση ενός Διεθνούς Συνεδρίου (12, 13, 14 Ιουνίου) στην Πάτρα με θέμα: «Η ελληνική ως δεύτερη ξένη γλώσσα: Μια διαπολιτισμική προσέγγιση». Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. θεωρεί σημαντική, για τον κλάδο, τη λειτουργία του Ινστιτούτου, γιατί όλοι γνωρίζουμε, πόσο μεγάλη ανάγκη τεκμηρίωσης και επιστημονικής στήριξης έχουν οι θέσεις μας.

Εκπαιδευτικά Συνέδρια - Ημερίδες

Πραγματοποιήθηκε στη Χίο, με μεγάλη επιτυχία, το 12ο Πανελλήνιο Εκπαιδευτικό Συνέδριο Δ.Ο.Ε. - ΠΟΕΔ με θέμα το επίκαιρο ζήτημα: «Η αξιολόγηση στην εκπαίδευση». Τα πορίσματα του Συνεδρίου σας αποστέλλονται για να συζητηθούν στις Γενικές Συνελεύσεις σας.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. διοργάνωσε, σε συνεργασία με τους συλλόγους των νομών Ξάνθης, Ροδόπης και Έβρου διημερίδα με θέμα: «Πολυπολιτισμική κοινωνία - Πρόκληση για τον εκπαιδευτικό». Διοργάνωσε επίσης, σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας, ημερίδα στην οποία παρουσίασε τις θέσεις της Ομοσπον-

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

δίας για την αξιολόγηση.

Μηχανοργάνωση Δ.Ο.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εγκατέστησε σύστημα μηχανοργάνωσης των υπηρεσιών της με στόχο τόσο την καλύτερη λειτουργία της Ομοσπονδίας, όσο και την καλύτερη επικοινωνία με τους συλλόγους. Στόχος του Δ.Σ. είναι, η μηχανοργάνωση αυτή, να προχωρήσει, την επόμενη χρονιά, και στους συλλόγους.

Διεθνείς σχέσεις

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με εκπροσώπους του πήρε μέρος:

– Στην παγκόσμια συνδιάσκεψη εκπαιδευτικών, που οργάνωσε στη Μαδρίτη, η Εκπαιδευτική Διεθνής με θέμα: «Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στις βιομηχανοποιημένες χώρες – Αλλάζοντας τα εκπαιδευτικά συστήματα– Νέα ζητήματα, νέες στρατηγικές, νέες πολιτικές».

– Στις εργασίες της Ευρωπαϊκής Συνδικαλιστικής Επιτροπής για την εκπαίδευση που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 11,12 και 13 Μαρτίου 1998 με θέμα: «Κατάρτιση των ηγετών των συνδικαλιστικών οργανώσεων της Ευρώπης».

– Στις εργασίες της Επιτροπής Ίσων Ευκαιριών της Εκπαιδευτικής Διεθνούς που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 27 και 28 Απριλίου 1998.

4. ΑΓΩΝΕΣ - ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Ώριμες, κοινωνικά αντιστοιχισμένες και δίκαιες οι διεκδικήσεις μας

Καταβλήθηκε προσπάθεια να αξιοποιηθούν όλες οι μορφές κινητοποιήσεων (απεργίες, συγκεντρώσεις, συλλαλητήρια, αξιοποίηση των Μ.Μ.Ε., περιφερειακές ενημερωτικές συσκέψεις κ.λπ.). Όλες αυτές οι αγωνιστικές μορφές είχαν ως κύριο στόχο την ανάδειξη των προβλημάτων στην κοινωνία, την εκδήλωση της αντίθεσης των εκπαιδευτικών στις αντιεκπαιδευτικές ρυθμίσεις του νόμου, την προβολή των θέσεων, των αρχών και των στόχων μας για μία ουσιαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, την ανάπτυξη του λόγου των εκπαιδευτικών ως εργαζομένων για τα εσωτερικά και διεθνή δρώμενα σχετικά με τις βασικές επιλογές που επηρεάζουν τις αμοιβές, τις εργασιακές σχέσεις τους, τη συμμετοχή τους στο συνολικό παραγώμενο προϊόν, στους αναδιανεμητικούς μηχανισμούς, την προστασία τους από τις δημοσιονομικές και νομισματικές κρίσεις, μ' άλλα λόγια τη διαμόρφωση μιας αναπτυξιακής πορείας με έντονα κοινωνικά χαρακτηριστικά και διαρκή την προστασία των εργαζομένων από τον αχαλίνωτο οικονομικό φιλελευθερισμό που απελευθερωμένος από παρεμβατισμούς, δεσμεύσεις, ελέγχους και σύνορα οικειοποιείται τα πλεονεκτήματα της τεχνολογίας, τα περισσεύματα της εργατικής δύναμης και τους χρηματιστηριακούς μηχανισμούς για να κυριαρχεί υπέρ των ολίγων και ενάντια στους πολλούς.

Ανάγκη να βλέπουμε μακριά και σε βάθος - Ανάγκη για ισχυρό κίνημα βάσης

Κοντόφθαλμη θεώρηση των κινητοποιήσεων της χρονιάς αυτής θα μπορούσε να τις χαρακτηρίσει αναποτελεσματικές. Αν κάποιος θέσει ως κύριο αξιολογικό του αποτελέσματος κριτήριο το οικονομικό αντίκρισμα αυτών των αγώνων θα σπεύσει ν' ανακηρύξει αποτυχημένες αυτές τις κινητοποιήσεις. Όμως, μία σφαιρικότερη αξιολόγηση των αγώνων της χρονιάς αυτής, μας υποχρεώνει να λάβουμε υπόψη σημαντικές παραμέτρους, που επηρέασαν και την ανάπτυξή τους και την αποτελεσματικότητά τους, όπως: η ένταση των αγώνων της περσινής χρονιάς και τα θετικά τους αποτελέσματα είναι φυσικό να επισκιάζουν τη φετινή αγωνιστική δράση, τα νέα χαρακτηριστικά της οικονομικής και εκπαιδευτικής πολιτικής, σε συνδυασμό με τις προϋποθέσεις της πανεκπαιδευτικής συνεργασίας που αντικειμενικά επηρεάσθηκαν από τα περσινά αγωνιστικά δεδομένα., η γενικότερη κατάσταση του δημοσιοϋπαλληλικού και εργατικού κινήματος, οι περιορισμένες ακόμη δυνατότητες που έχει το κίνημα των εργαζομένων να αναλύει σε βάθος τα προβλήματα, η έντονη κλαδική

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

εσωστρέφεια που εμποδίζει τον ουσιώδη καθορισμό των προτεραιοτήτων και των ιεραρχήσεων, οι πολύπλευρες επιθέσεις που δέχεται ο συνδικαλισμός, ως κύριος θεσμός αντιπροσώπευσης των εργαζομένων από άσπονδους φίλους και δεδηλωμένους αντιπάλους, οι αντιθέσεις στο εσωτερικό των δυνάμεών μας, όπου κυριαρχεί ο διαγκωνισμός με στόχο το μικροπαραταξιακό όφελος και όχι η ανάγκη να συμφωνηθούν οι απαραίτητες συνθέσεις τόσο για τα διεκδικητικά πλαίσια όσο και για την ανάπτυξη των αγώνων.

Όλες αυτές οι παράμετροι συμβάλλουν, η καθεμία με τον τρόπο της και επηρεάζουν αποφασιστικά τη δημιουργία **σταθερού κινήματος βάσης** με αποκεντρωμένες διαδικασίες και με διαρκή την παρουσία των **φυσικών μελών,** που πρέπει να είναι οι **αποκλειστικοί αποφασίζοντες, οι πρωταγωνιστές των εξελίξεων** και οι μόνοι **εκφραστές της συλλογικής ευθύνης και δράσης.**

Δυστυχώς, αυτά τα χαρακτηριστικά στη λειτουργία μας δεν υπάρχουν. Αντ' αυτών κυριαρχεί ο συνδικαλισμός μέσω εκπροσώπων, τους οποίους εύκολα μπορούμε να εντοπίσουμε για να εξαντλήσουμε την αυστηρότητά μας στον καταλογισμό ευθυνών. Κυριαρχεί ακόμη και η διεξαγωγή αγώνων δι' εκπροσώπων! Κάποιοι έχουν αναλάβει εργολαβικά την πραγματοποίηση των αγώνων για λογαριασμό όλων των άλλων. Αυτό, φυσικά, δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Τώρα περισότερο ώριμοι και ισχυροί

Πέρα, όμως, απ' την επίδραση όλων αυτών των παραμέτρων στην ανάπτυξη της δράσης και της αγωνιστικότητας του κλάδου, πέρα από το γεγονός ότι λογικές, που εμμένουν ακόμη στη μονοπώληση των αγώνων και διεκδικούν για λογαριασμό τους τη «γνήσια» έκφραση των εργαζομένων, εξακολουθούν να αναπτύσσονται αναπαράγοντας τις πολώσεις, τους διαχωρισμούς και τις τεχνητές αντιθέσεις, **ακόμη και σε επετείους που καθιερώθηκαν για να τιμούν τους αγώνες όλων των εργαζομένων,** το κίνημα των εκπαιδευτικών, αξιοποιώντας την εμπειρία και αυτής της χρονιάς, ενισχύει τη συνολική δυναμική του και ατενίζει το εγγύτερο και το απώτερο μέλλον με περισσότερη ωριμότητα με καλύτερη γνώση του ευρύτερου κοινωνικο-οικονομικού γίγνεσθαι, με καλύτερες δυνατότητες να ξεχωρίζει τις δευτερεύουσες από τις κυρίαρχες αντιθέσεις, να βλέπει ποιος είναι ο κύριος αντίπαλος, να εκτιμά με διορατικό μάτι τα θετικά και τα αρνητικά, να προβαίνει σε ρεαλιστικό απολογισμό της δράσης του και προπαντός να διαμηνύει σε φίλους και αντιπάλους ότι αποτελεί **υπαρκτή οντότητα** που, παρά τα όποια προβλήματα, εξακολουθεί να στηρίζει το δίκιο των εργαζομένων, εξακολουθεί να τους εκφράζει καινα τους ζωογονεί με ελπίδα και αισιοδοξία για ένα καλύτερο αύριο.

Ανάληψη ευθυνών απ' όλους. Κανένας στο απυρόβλητο

Η απολογιστική αυτή έκθεση του Δ.Σ. της ΔΟΕ, όπως γίνεται φανερό και όπως ήδη επεξηγήθηκε, δεν αποσκοπεί στο να εξαντληθεί σε τυπολατρικές εξιστορήσεις όσων συνέβησαν τη χρονιά που πέρασε. Δεν αποσκοπεί στο να αναπτύξει τα όποια αμυντικά αντανακλαστικά των μελών του Δ.Σ. της ΔΟΕ για να τα «προστατέψει» από δικαιολογημένες ή άδικες επιθέσεις κατά την κριτική που θα ακολουθήσει και να συμβάλει μ' αυτόν τον τρόπο στην επανάληψη της γνωστής κακοδαιμονίας που συνηθίζει να εγκλωβίζει κάθε τι το δημιουργικό και να επαναλαμβάνει το γνωστά εκφυλιστικά φαινόμενα, που σηματοδοτούνται από την εμμονή του καθενός στο δικό του δίκιο, στη δική του αλήθεια, στη δική του παραταξιακή περιχαράκωση.

Αυτή η απολογιστική έκθεση αποσκοπεί στο να θέσει τον καθένα **ενώπιον των ευθυνών του** και όλους μαζί στην **υπηρεσία του συλλογικού χρέους και του συλλογικού συμφέροντος.**

Αποσκοπεί στο να καταδείξει ότι ο κλάδος και το συνδικαλιστικό κίνημα είναι κάτι πολύ πιο σημαντικό από το άθροισμα των παραταξιακών συνόλων που λειτουργούν και αποσκοπούν, υποτίθεται, στη βελτίωση της παρέμβασής του. Στο να καταδείξει ότι οι επιτυχίες και οι αποτυχίες αφορούν όλους και όχι ορισμένους.

Όπως επίσης αποσκοπεί στο να καταδείξει ότι κανένας δεν μπορεί να μένει στο απυρόβλητο επικαλούμενος την...αδυναμία της μειοψηφίας του. Στο συνδικαλισμό η μειοψηφία δεν αναφέρεται σε συ-

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

γκεκριμένο κοινωνικό στρώμα, όπως συμβαίνει με την πολιτική. Η ομοιογένεια του συνδικαλιστικού σώματος και η κοινή μοίρα μας ως εργαζομένων δεν παρέχει σε καμιά μειοψηφία κανένα άλλοθι, που να της επιτρέπει να αυτοαναγορεύεται σε τιμητή των πάντων εκ των υστέρων και σε εκ του ασφαλούς κριτή και επικριτή όλων για όλα. Απεναντίας υποχρεώνει και τις μειοψηφίες να συμβάλλουν στη διαμόρφωση εκείνων των συνθέσεων, που να εκφράζουν ολόκληρο τον κλάδο και να στέλνουν το μήνυμα ότι όλες οι δυνάμεις είναι ενωμένες και παρούσες. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος μέσ' απ' τον οποίο η κάθε μειοψηφία νομιμοποιείται να διεκδικεί την προαγωγή της σε πλειοψηφία.

Να απαντήσουμε με ειλικρίνεια χωρίς αναστολές

Αν πράγματι όλοι – απευθυνόμαστε σ' όλες τις δυνάμεις του κλάδου και στις ηγετικές τους εκφράσεις – θέλουμε να συντελέσουμε στο να αξιοποιήσει ο κλάδος τις εμπειρίες αυτής της χρονιάς για να εξέλθει πιο «σοφός» και πιο συντεταγμένος, προκειμένου να αντιμετωπίσει τα οξυμένα προβλήματά του, θα πρέπει με θάρρος και παρρησία να εξηγήσουμε σ' αυτούς που εκπροσωπούμε:

- **Τι ήταν εκείνο που υποχρέωνε τον καθένα να εμμένειστη δικήτου αγωνιστική πρόταση, όταν σχεδιάζονταν οι αγώνες της χρονιάς αυτής, με αποτέλεσμα να μην προκύψει ποτέ ομόφωνη αγωνιστική πρόταση, τα πλεονεκτήματα της οποίας είναι απ' όλους πανθομολογημένα και αδιαμφισβήτητα;**
- **Τι ήταν εκείνο που υποχρέωνε δυνάμεις, που μειοψηφούσαν κατά τη λήψη των αγωνιστικών αποφάσεων, να εξακολουθούν να προβάλλουν αυτή τους τη μειοψηφία ακόμη και κατά το στάδιο εκτέλεσης των αποφάσεων;**
- **Γιατί, όταν «εμείς» αναλαμβάνουμε την ευθύνη των αγώνων, αυτοί εκ προοιμίου θεωρούνται πετυχημένοι, ενώ όταν αναλαμβάνουν την ευθύνη τους «άλλοι» ισχυριζόμαστε ότι πάει από το κακό στο χειρότερο ο κλάδος;**
- **Γιατί, στο όνομα της όποιας διαφοροποίησης, ποτέ δεν κατέστη δυνατή η συγκρότηση ενιαίου και ομόφωνου διεκδικητικού πλαισίου;**
- **Τι είναι εκείνο που εξακολουθεί να πολώνει τις συνδικαλιστικές δυνάμεις και να τις εγκλωβίζει στα σύνδρομα του «κυβερνητισμού» ή του «αντικυβερνητισμού»;**
- **Πότε, επιτέλους, οι συνδικαλιστικές δυνάμεις θα προχωρήσουν στη χάραξη μιας ενιαίας πολιτικής για το συνδικαλιστικό κίνημα με μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους;**
- **Πότε, επιτέλους, θα καταστεί δυνατή απ' όλες τις συνδικαλιστικές δυνάμεις η καταδίκη του οικονομικού φιλελευθερισμού με τα γνωστά, για το μέλλον των εργαζομένων, παρεπόμενά του και πότε θα καταστεί δυνατή, με τις μεγαλύτερες δυνατές παραδοχές, μία συμφωνία για το πολιτικό περιεχόμενο των αγώνων του συνδικαλιστικού κινήματος;**
- **Τι είναι εκείνο που εμποδίζει τις συνδικαλιστικές δυνάμεις να έχουν ενιαία πολιτική στους επιμέρους κλάδους, ώστε να ενισχυθεί η πανυπαλληλική και πανεργατική έκφραση των εργαζομένων;**
- **Τι είναι εκείνο που εμποδίζει τις συνδικαλιστικές δυνάμεις να προχωρήσουν σ' ένα ισχυρό κίνημα παιδείας, ανοιχτό στην κοινωνία και το μέλλον του τόπου;**

Στροφή στην πραγματικότητα

Αν κάτω απ' αυτό το πρίσμα εξετάσουμε τηδράση του κλάδου τη χρονιά αυτή, θα διαπιστώσουμε εύκολα ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για «τιμητές» και «επίορκους», για πλειοδοσίες και μειοδοσίες. Υπάρχει μόνο το χρέος να κοιτάξουμε όλοι μπροστά, να απαλλαγούμε από τις παραταξιακές μας εσωστρέφειες και τα μικροπαραταξιακά μας σύνδρομα, να συνειδητοποιήσουμε την κρισιμότητα των προβλημάτων και να προετοιμαστούμε κατάλληλα, όλοι μαζί να αντιμετωπίσουμε το μέλλον, που δεν προμηνύεται ευοίωνο.

Η συνδικαλιστική πορεία ενός κλάδου δεν κρίνεται από τα συν και τα πλην μιας μόνο χρονιάς. Κρίνεται από τη διαχρονική του εξέλιξη. Αν δεν ήταν έτσι, τότε θα έπρεπε τις περσινές επιτυχίες (για ενιαία αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών, για αναμόρφωση του διδακτικού ωραρίου, για νέο μισθολόγιο) να τις θεωρήσουμε ως ανέλπιστο «μάνα» εξ ουρανού.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Αλλά δεν είναι έτσι τα πράγματα. Τα αιτήματα αυτά για δεκαετίες ζητούσαν την αντιμετώπισή τους. Κατά συνέπεια, οι επιτυχίες της περσινής χρονιάς είναι το συμπυκνωμένο αποτέλεσμα αγώνων δεκαετιών που το επέβαλε η ώριμη πια αγωνιστική συνείδηση του κλάδου. Αυτή ακριβώς η συνείδηση συνεχίζει να διεκδικεί ένα δικαιότερο φορολογικό σύστημα, να μην εγκαταλείπει το αίτημα για τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, να προβαίνει στις αναγκαίες αναλύσεις για τη φύση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί ως εργαζόμενοι και ο τόπος στη μελλοντική του πορεία, να αγωνίζεται για μία παιδεία ανοιχτή στις προκλήσεις των καιρών, να αντιστέκεται σε αναχρονισμούς και στην επαναφορά αυταρχισμών του παρελθόντος, να διεκδικεί το δικαίωμα στην εργασία για όλα τα φυσικά μέλη του κλάδου, χωρίς εξαίρεση χωρίς κανένα διαχωρισμό και να διαμηνύει σε κάθε κατεύθυνση ότι ο κλάδος είναι αποφασισμένος να προασπίσει και να διεκδικήσει τα απαράγραπτα δίκαιά του, χωρίς να λογαριάσει αγώνες, κόπους, θυσίες. Άλλωστε αυτή είναι η μοίρα μας, ως εργαζομένων. Να αγωνιζόμαστε, να διεκδικούμε, να διαμορφώνουμε αιτήματα, να αντιδρούμε στις προκλήσεις, να ωριμάζουμε συνειδήσεις και συνθήκες.

Με αισιοδοξία και όραμα ολοταχώς για νέα πορεία

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Διεξοδικά επιχειρήθηκε να αναλυθεί, στα περιορισμένα βέβαια πλαίσια αυτής της απολογιστκής έκθεσης, το πώς το Δ.Σ. της ΔΟΕ εκτιμά τον απολογισμό δράσης και τα πεπραγμένα του κλάδου αυτή τη χρονιά. Κύριος στόχος αυτής της απολογιστικής έκθεσης είναι να βοηθήσει ώστε στο διάλογο που θα ανοιχθεί στη βάση του κλάδου για το παρόν και το μέλλον της δράσης μας, να μην επαναληφθούν και να μην αναπαραχθούν τα γνωστά αρνητικά φαινόμενα της άγονης αντιπαράθεσης του έντονου παραταξιασμού, των τεχνητών πολώσεων και των διαχωριστικών γραμμών, της αποσπασματικής αντιμετώπισης των προβλημάτων.

Κύριος στόχος είναι να επιχειρήσουμε να ανιχνεύσουμε τους δρόμους που οδηγούν στην απελευθέρωση του συνδικαλισμού από τα αρνητικά σύνδρομα, που φαλκιδεύουν την αποτελεσματικότητά του, απαξιώνουν τη δράση του, απογοητεύουν και απομακρύνουν εκείνους που φιλοδοξεί να εκφράσει.

Μπορούμε να οικοδομήσουμε τις βάσεις για την οργανωτική και λειτουργική ανασυγκρότηση του κινήματός μας. Μπορούμε να συμφωνήσουμε στις κεντρικές κατευθύνσεις της δράσης μας. Γιατί μπορούμε να διακρίνουμε ποιος είναι ο κύριος αντίπαλος, που πάντα αντιστέκεται στο αναφαίρετο δικαίωμά μας για καλύτερη ποιότητα ζωής, για δίκαιη συμμετοχή μας στο παραγώμενο οικονομικό προϊόν, για μία παιδεία με ενισχυμένο το δημόσιο χαρακτήρα της, χωρίς φραγμούς και ανισότητες, για μία κοινωνία ισχυρή και πάντοτε παρούσα και γρηγορούσα και με ικανές αντιστάσεις στις όποιες αναπροσαρμογές επιχειρεί ο κύριος αντίπαλος σε βάρος της και σε βάρος των εργαζομένων.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ με αίσθημα ευθύνης, σεβασμό στους αγώνες των προγενεστέρων και στην ιστορική μνήμη του κλάδου φιλοδοξεί αυτή η απολογιστική έκθεση να αποτελέσει το έναυσμα για ένα γόνιμο διάλογο για το καλό του συνδικαλιστικού κινήματός μας και του κλάδου.

Η έκθεση αυτή συντάχτηκε, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 4 του καταστατικού, από το Γ. Γραμματέα της Δ.Ο.Ε. και εγκρίθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ

Ιδιοκτησία: ΔΟΕ
Διεύθυνση:
Ξενοφώντος 15Α Τ.Κ. 105 57 Αθήνα
Εκδότης:
Χρήστου Χρήστος
Τηλ.: 3238981 - 3221316
DTP Services
PRESS LINE
Μάγερ 11, Αθήνα 104 38
Τηλ.: 5225479-5244555

Απόφαση - Εισήγηση

του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. προς τις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων για την παραπέρα πορεία του Κλάδου

Αθήνα 2-5-1998

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η μέχρι σήμερα αγωνιστική πορεία του κλάδου σηματοδοτήθηκε τόσο από τις απεργιακές κινητοποιήσεις που με δική του πρωτοβουλία και ευθύνη πραγματοποίησε (απεργίες 25-2-98 και 3-4-98) όσο και από τις απεργιακές κινητοποιήσεις του ευρύτερου δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος για τη διεκδίκηση των ευρύτερων οικονομικών και θεσμικών αιτημάτων (απεργίες της ΑΔΕΔΥ) στις οποίες, σύμφωνα με επανειλημμένες αποφάσεις των Γ.Σ., συμμετείχε. Αυτές οι απεργιακές κινητοποιήσεις συνδυασμένες και με όλες τις άλλες μορφές αγώνα στις οποίες κατέληξε ο κλάδος (συγκεντρώσεις, πορείες, συλλαλητήρια κλπ.) έφεραν στην επιφάνεια καιανέδειξαν τα οξύτατα προβλήματα, που σ' αυτή τη συγκυρία αντιμετωπίζει ο εκπαιδευτικός κόσμος, προβλήματα που έχουν σχέση με το νέο νόμο για την εκπαίδευση (Ν. 2525/97 – επετηρίδα, αξιολόγηση) καθώς και με την εισοδηματική πολιτική, τη φορολογική πολιτική και τα παρεπόμενα της πρόσφατης υποτίμησης της δραχμής, δηλαδή με πολιτικές επιλογές που συνιστούν συρρίκνωση του εισοδήματός μας για το 1998 και ανάδειξη, για άλλη μία φορά, των μισθωτών ως των μονίμων υποζυγίων των πάσης φύσεως βαρών και αναπροσαρμογών. Το Δ.Σ. της ΔΟΕ πέρα από τις συγκεκριμένες προτεραιότητες για την ανάδειξη, προβολή και διεκδίκηση των αιτημάτων που αναλύθηκαν πιο πάνω ενεργώντας σύμφωνα με το πνεύμα της απόφασης της τελευταίας Ολομέλειας των προέδρων, και δίνοντας έμφαση στην ανάγκη για πανεκπαιδευτική συνεργασία και συμπόρευση, προσάρμοσε την αγωνιστική απόφαση της Ολομέλειας σε μορφές κινητοποιήσεων, οι οποίες και τα πλεονεκτήματα της πανεκπαιδευτικής συνεργασίας στη φάση αυτή ανέδειξαν και τον κύριο στόχο για ανατροπή των αντιεκπαιδευτικών ρυθμίσεων του Ν. 2525/97, πρόβαλαν. Το διάστημα αυτό ιδιαίτερα αναδείχθηκε και προβλήθηκε ως κυρίαρχο το ζήτημα της επετηρίδας διορισμών, γιατί αυτή ακριβώς η διάταξη του νόμου, εκτός των άλλων, ουσιαστικά αμφισβητεί σε χιλιάδες αναπληρωτές το δικαίωμα να συνεχίσουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην εκπαίδευση αφού τους καταδικάζει σε μόνιμη αδιοριστία και τους αποκλείει οριστικά από τη δημόσια εκπαίδευση στην οποία επί πολυετία υπηρέτησαν. Το Δ.Σ. της ΔΟΕ εκτιμά ότι οι εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και για το από δω και πέρα κρίσιμο χρονικό διάστημα οφείλουν να ενδυναμώσουν τη συνεργασία και την κοινή πορεία και να κορυφώσουν τοναγώνα για το κυρίαρχο αυτό ζήτημα.

Είναι ανάγκη να γίνει κοινή συνείδηση ότι με τις ρυθμίσεις του νόμου για την επετηρίδα και τον επικείμενο και διαρκώς διατυμπανιζόμενο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ δεν αμφισβητείται μόνο το δικαίωμα στην εργασία χιλιάδων αναπληρωτών, δε διασύρεται μόνον η προσωπική τους αξιοπρέπεια και η εκπαιδευτική τους ιδιότητα με τον επαπειλούμενο οριστικό αποκλεισμό τους από τη δημόσια εκπαίδευση, δεν ανατρέπεται μόνον κάθε προσωπικός και οικογενειακός προγραμματισμός της ζωής τους· τίθεται σε δοκιμασία και αμφισβητείται το σύνολο των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα εργασιακά συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά μας δικαιώματα.

Οι κατά καιρούς υπουργικές διαβεβαιώσεις ότι δήθεν θα κατοχυρωθεί η πρόσληψη όσων αναπληρωτών έχουν συμπληρώσει διετία μέχρι το Σεπτέμβρη του '97, όχι μόνο δεν έχουν νομικό έρεισμα και κανέναν δεν κατοχυρώνουν, του-

ναντίον καλλιεργούν ψευδαισθήσεις και δημιουργούν διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στους αναπληρωτές και στόχο έχουν την αποδυνάμωση του αγώνα.

Σύμφωνα με τα δεδομένα αυτά και την πραγματικότητα, όπως αυτή διαμορφώνεται από τις τρέχουσες εξελίξεις το Δ.Σ. της ΔΟΕ για τη διαμόρφωση της παραπέρα πορείας στο κρίσιμο χρονικό διάστημα Μαΐου - Ιουνίου εισηγητικά προτείνει:

1. Καλεί τα Δ.Σ. των Συλλόγων της χώρας να συγκαλέσουν μέχρι τις 15 του Μάη έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις των μελών τους με θέματα:

Α' ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

α) Κατάργηση των αντιεκπαιδευτικών ρυθμίσεων του Ν. 2525/97 (επετηρίδα - αξιολόγηση). Διορισμός όλων των αναπληρωτών συναδέλφων μας.

β) Οικονομικές και θεσμικές διεκδικήσεις:
- Αυξήσεις στους βασικούς μισθούς
- Δίκαιο φορολογικό σύστημα.
- Καθιέρωση συλλογικών διαπραγματεύσεων
- Αντιμετώπιση των συνεπειών της υποτίμησης.

γ) Γενίκευση και επέκταση των θεσμών του Ολοήμερου Δημ. Σχολείου και Νηπιαγωγείου με πρόσληψη μόνιμων εκπαιδευτικών και χρηματοδότηση από την πολιτεία.

δ) Επέκταση της αναμόρφωσης του διδακτικού ωραρίου και για τα ολιγοθέσια σχολεία.

Β' ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

α) Για την αντιμετώπιση των οικονομικών και θεσμικών αιτημάτων να προχωρήσουμε σε κοινούς αγώνες με το υπόλοιπο δημοσιοϋπαλληλικό και εργατικό κίνημα. Μόνο ένας τέτοιος μαζικός και ενωτικός αγώνας μπορεί να φέρει αποτελέσματα στη σημερινή συγκυρία.

β) Συντονισμός με την ΟΛΜΕ και ανάπτυξη από κοινού πρωτοβουλιών για την παραπέρα ανάδειξη, προβολή, διατήρηση στην επικαιρότητα και κορύφωση των αιτημάτων για την αξιολόγηση και ιδιαίτερα για την επετηρίδα διορισμών (προγραμματισμός από κοινού συγκεντρώσεων, συλλαλητηρίων, αξιοποίησης των ΜΜΕ, περιφερειακών συσκέψεων, συντονισμός των κινητοποιήσεων των αναπληρωτών, εξάντληση κάθε πρόσφορου μέσου δια του οποίου να αναδεικνύεται ότι ο αγώνας για την επετηρίδα είναι αγώνας ολόκληρου του κλάδου).

γ) Πραγματοποίηση απεργιακής κινητοποίησης την ημέρα διεξαγωγής του διαγωνισμού.

δ) Το διάστημα που απομένει μέχρι το διαγωνισμό τα τοπικά Δ.Σ. να ενημερώσουν όλους τους συναδέλφους για τις αποφάσεις που έχει πάρει ο κλάδος για μη συμμετοχή στη συγκρότηση του μηχανισμού των εξετάσεων (δε συμμετέχουμε ως επιτηρητές, βαθμολογητές κ.λπ.).

ε) Το Δ.Σ. της ΔΟΕ θα καλέσει την ΑΔΕΔΥ να τεθεί επικεφαλής μιας γενικότερης προσπάθειας που θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις μη υποστήριξης της διεξαγωγής του διαγωνισμού από κανένα Δημόσιο Υπάλληλο.

στ) Την ημέρα διεξαγωγής του διαγωνισμού να υπάρξει γενική κινητοποίηση όλων των δυνάμεων των δύο εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών με στόχο την πραγματοποίηση πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου όπου θα καταδειχθεί η κατηγορηματική αντίθεση του συνόλου του εκπαιδευτικού κόσμου στην προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας να καταργήσει κυρίαρχες κατακτήσεις που εδραιώθηκαν στην εκπαιδευτική διαδικασία και τη συνείδηση των εκπαιδευτικών με αγώνες και θυσίες δεκαετιών.

2. Συγκαλεί στις 18 του Μάη 1998 ολομέλεια των προέδρων των Συλλόγων της χώρας με θέμα την έγκριση και τον εμπλουτισμό του προτεινομένου διεκδικητικού πλαισίου καιτου προγράμματος δράσης.

Για το Δ.Σ. της ΔΟΕ

Ο πρόεδρος **Χρήστος Χρήστου**

Ο Γενικός Γραμματέας **Δημήτρης Μπράτης**

Ωράριο Εκ/ κών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

Άμεση αντίδραση της Δ.Ο.Ε., στην προσπάθεια καταστρατήγησης του διδακτικού ωραρίου

ΠΡΟΣ:
1. Τον Υπουργό Παιδείας
   κ. Γεράσιμο Αρσένη
2. Τον Υφυπουργό Παιδείας
   κ. Γιάννη Ανθόπουλο

ΚΟΙΝ.: Διδασκαλικούς Συλλόγους

Κύριοι Υπουργοί,

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ εκφράζει την έντονη διαμαρτυρία του για την υπ' αριθμ. Φ. 12/303/Γ1/387/30-3-98, εγκύκλιο της Δ/νσης Σπουδών του υπουργείου σας, η οποία δημιουργεί και νέα αναστάτωση στο χώρο των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Με τη συγκεκριμένη εγκύκλιο το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών Π.Ε., αντί να μειωθεί, όπως ο πρόσφατος νόμος 2470/97, προβλέπει, αυξάνεται στις 6 ώρες ημερησίως αφού όπως αναφέρει η εγκύκλιος «...η απασχόληση των μαθητών εντός του ωραρίου εργασίας (08.00-14.00) ανήκει στις πρόσθετες απασχολήσεις τις οποίες μπορούν να αναθέτουν τα όργανα διοίκησης του σχολείου...».

Ο Νόμος 1566/85 άρθρο 13 παρ. 8 αναφέρει ότι «...οι εκπαιδευτικοί των σχολείων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης παραμένουν υποχρεωτικά στο σχολείο τους στις εργάσιμες μέρες πέρα από τις ώρες διδασκαλίας για την προσφορά και άλλων υπηρεσιών που συνδέονται με το γενικότερο εκπαιδευτικό έργο,... που τους έχει ανατεθεί από τα όργανα διοίκησης του σχολείου...».

Από το παραπάνω άρθρο γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ του διδακτικού ωραρίου και των άλλων απασχολήσεων του διδακτικού προσωπικού. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί εκπαιδευτικοί στα κενά τους (εφόσον έχουν συμπληρώσει το υποχρεωτικό τους ωράριο) να διδάσκουν μαθήματα σε άλλα τμήματα ή να «απασχολούν» τους μαθητές, χωρίς μάλιστα υπερωριακή αμοιβή.

Κύριοι Υπουργοί,

Η παραπάνω εγκύκλιος γνωματεύει και για άλλα θέματα που έχουν σχέση με τη λειτουργία των σχολείων χωρίς μάλιστα οι γνωματεύσεις αυτές να στηρίζονται σε συγκεκριμένες διατάξεις νόμων, ή στηρίζονται σε υπουργικές αποφάσεις νόμων που έχουν καταργηθεί (Ν. 309/76) μετά από μακροχρόνιους αγώνες των εκπαιδευτικών.

Κύριοι υπουργοί, το Δ.Σ. της ΔΟΕ θεωρεί την παραπάνω εγκύκλιο απαράδεκτη και σας καλεί να την ανακαλέσετε άμεσα. Σε διαφορετική περίπτωση είμαστε υποχρεωμένοι να καλέσουμε τους συναδέλφους μας να μην αποδεχθούν καμιά καταστρατήγηση του ωραρίου τους.

Πιστεύουμε ότι για την ομαλή λειτουργία των σχολείων χρειάζεται «κανονισμός λειτουργίας», ο οποίος θα ρυθμίζει όλα τα θέματα.

Στην κατεύθυνση σύνταξης ενός τέτοιου κανονισμού έχουμε θέσεις και προτάσεις και είμαστε διατεθειμένοι να βοηθήσουμε. Σε καμιά, όμως, περίπτωση δεν είμαστε διατεθειμένοι να αποδεχθούμε την καταστρατήγηση του ωραρίου των συναδέλφων μας, που γίνεται με την παραπάνω εγκύκλιο.

Για το Δ.Σ. της ΔΟΕ

Ο Πρόεδρος
Χρήστου Χρήστος

Ο Γενικός Γραμματέας
Μπράτης Δημήτρης

Εναρμόνιση καταστατικών Συλλόγων

Εξ. επείγον

ΠΡΟΣ:
Τους συλλόγους της χώρας

Συνάδελφοι,

Η 65η Γενική Συνέλευση του κλάδου, η οποία ήταν και καταστατική, αποφάσισε ορισμένες καταστατικές αλλαγές, που έχουν να κάνουν με τη θητεία και την εκλογή των αντιπροσώπων.

Συγκεκριμένα:

1) Σύμφωνα με το άρθρο 39 του καταστατικού της ΔΟΕ οι αντιπρόσωποι εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση των μελών των συλλόγων την ίδια περίοδο σε όλους τους συλλόγους μέλη της ΔΟΕ, που αρχίζει από τις 20 Μαΐου και λήγει στις 10 Ιουνίου του χρόνου εκλογής του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Η θητεία των αντιπροσώπων είναι διετής.

2) Η εφαρμογή αυτής της διάταξης ισχύει υποχρεωτικά από την 68η εκλογική Γ.Σ. της ΔΟΕ, η οποία θα γίνει τον Ιούνιο του 1999.

Μετά από τα παραπάνω το Δ.Σ. της ΔΟΕ σας καλεί να εναρμονίσετε έγκαιρα τα καταστατικά των συλλόγων σας, ώστε οι αντιπρόσωποι που εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση να έχουν διετή θητεία και οι εκλογές να γίνονται το έτος εκλογής του Δ.Σ. της ΔΟΕ. (Αυτό σημαίνει ότι όλοι οι σύλλογοι πρέπει οπωσδήποτε να κάνουν εκλογές για αντιπροσώπους με διετή θητεία από **20 Μαΐου έως 10 Ιουνίου του 1999).**

Για το Δ.Σ. της ΔΟΕ

Ο Πρόεδρος
Χρήστου Χρήστος

Ο Γενικός Γραμματέας
Δημήτρης Μπράτης

Έκθεση Ζωγραφικής

Ο Βασίλης Σακκάς σας προσκαλεί στην ατομική του Έκθεση Ζωγραφικής στο β' όροφο του Φιλολογικού Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» (Πλατεία Αγ. Γεωργίου Καρύτση 8, Αθήνα).

Διάρκεια Έκθεσης: 18-30 Μαΐου (πλην Κυριακής)
Ώρες λειτουργίας: Πρωΐ: 10.00-1.00
Απόγευμα: 6.00-9.00

Τηλ.: 5622304

λους, δηλαδή με όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν και όλοι οι άλλοι συνάδελφοι της χώρας, χωρίς καμία διάκριση.

Σύμφωνα μ' αυτή την ιδιότητά τους οι αναπληρωτές όλοι ανεξαιρέτως είναι αναπόσπαστο κομμάτι του κλάδου, μετέχουν στα συνδικαλιστικά δρώμενα, ως μέλη Δ.Σ. ή ως αντιπρόσωποι στη Γ.Σ. και αντικειμενικά αποτελούν το πιο ζωντανό τμήμα, που, αφού μέσα και από τη δική τους δράση προδιαγράφεται και οικοδομείται το μέλλον του κινήματος των εκπαιδευτικών.

Κατά συνέπεια, είναι ανάγκη να γίνει κοινή συνείδηση ότι η λογική των υποδιαιρέσεων και των υποσυνόλων μέσα στον κλάδο, είτε αυτά ονομάζονται «ενώσεις αναπληρωτών», είτε «εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής», είτε «ενώσεις νηπιαγωγών» πιο παλιά, είτε «ενώσεις μετεκπαιδευομένων και μετεκπαιδευμένων» όπως επιχειρήθηκε την περίοδο 1978-80 κ.λπ, όχι μόνο δεν ενισχύει τα επιμέρους αιτήματα των υποσυνόλων, αλλά, αντιθέτως, ενισχύει τους τεχνητούς διαχωρισμούς και αποδυναμώνει ολόκληρο τον κλάδο.

Η ορθότητα αυτής της θέσης αποκαλύπτεται περίτρανα, αν αναλογισθεί κανείς ποια θα ήταν κατά τις πρόσφατες κινητοποιήσεις η εικόνα των ιδίων αναπληρωτών προς τα έξω στην περίπτωση που αντί για κάθε πανό της «Ένωσης αναπληρωτών» υπήρχε πανό με την επωνυμία του τοπικού συλλόγου. Πότε ισχυροποιείται η προβολή του αιτήματος: όταν εμφανίζεται ότι υποστηρίζεται από μία μερίδα εκπαιδευτικών του συλλόγου ή όταν οι ίδιοι οι τοπικοί σύλλογοι εμφανίζονται ότι διεκδικούν το αίτημα; Και πόσο ισχυροποιείται ο ίδιος ο κλάδος μέσ' απ' αυτή την τακτική;

2. Ο κλάδος, μέσ' από τη θέση του για μη κατάργηση του αντικειμενικού και αδιάβλητου συστήματος της επετηρίδας, ξεκάθαρα, υποστηρίζει και αγωνίζεται για την πρόσληψη όλων ανεξαιρέτως των αναπληρωτών χωρίς τον αποκλεισμό κανενός. Η δε πρόταση της ΔΟΕ για μαζικούς διορισμούς με στόχο τη λειτουργία του Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου, την καθιέρωση δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, την ουσιαστική εφαρμογή του θεσμού της ενισχυτικής διδασκαλίας κ.λπ. (Δέστε «ΔΙΔ. ΒΗΜΑ» Φεβρουαρίου - Μαρτίου 1998, σελ. 5) όχι μόνο καλύπτει όλους τους αναπληρωτές, αλλά διασφαλίζει το διορισμό και όλων των άλλων αδιόριστων.

Αλλά, ας επιχειρήσουμε να δούμε ποιες αρχές δικαίου και ισοτιμίας υπηρετούν οι ρυθμίσεις του Υπουργείου Παιδείας για τους αναπληρωτές. Καμία. Απερίφραστα υπογραμμίζουμε: Οποιοσδήποτε τρίτος ακόμη κι αν θετικά αντιμετώπιζε την επιλογή του υπουργού Παιδείας να καταργήσει την επετηρίδα, κι αυτός ακόμη αν ίχνη δικαιοκρισίας διέθετε, δε θα συμφωνούσε με τη μεταχείριση που ο υπουργός Παιδείας επιφυλάσσει για τους αναπληρωτές. Γιατί, χωρίς καμία ουσιαστική αιτιολογία, η συντριπτική πλειοψηφία των αναπληρωτών, με τη ρύθμιση του Ν. 2525/97, καταδικάζεται στην ποινή της οριστικής απόλυσης, παρά την πολυετή εκπαιδευτική υπηρεσία, παρά την αποδεδειγμένη διδακτική εμπειρία, επάρκεια και καταλληλότητα, παρά το αντικειμενικό άμεμπτο της υπηρεσιακής κατάστασης και της εκπαιδευτικής ιδιότητάς τους. Από τις 8.000-9.000 αναπληρωτές μόνο οι 2.000 περίπου θα προλάβουν να διοριστούν με την επετηρίδα στο μεταβατικό διάστημα μέχρι το 2003, αν υποτεθεί βέβαια ότι θα γίνονται χίλιοι διορισμοί τοχρόνο. Η ενέργεια αυτή του Υπουργείου Παιδείας είναι πρωτοφανής και προκλητικά άδικη. Ουδέποτε μέχρι σήμερα στο στενότερο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα αμφισβητήθηκε από την πλευρά της επίσημης πολιτείας το δικαίωμα στην εργασία όσο αμφισβητείται στην περίπτωση των αναπληρωτών των οποίων κυριολεκτικά ανατρέπεται ο ατομικός και οικογενειακός προγραμματισμός, διασύρεται η εκπαιδευτική τους ιδιότητα, αναστατώνεται η ζωή τους, φαλκιδεύονται οι φιλοδοξίες τους και αναιρούνται οι βασικοί προσανατολισμοί τους.

3. Το Δ.Σ. της ΔΟΕ από τη στιγμή που το υπουργείο Παιδείας δημοσιοποίησε τις σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις αντέδρασε έντονα και τεκμηριωμένα. Σ' όλες τις αποφάσεις και στα διεκδικητικά πλαίσια των μέχρι σήμερα αγωνιστικών κινητοποιήσεων, το κυρίαρχο αυτό αίτημα κατέχει εξέχουσα θέση.

Και αποτελεί ακράδαντη πεποίθηση των δυνάμεων του κλάδου ότι ο αγώνας θα δικαιωθεί και κανένας αναπληρωτής δε θα χάσει τη δουλειά του. Γιατί η ζωή των αναπληρωτών δεν μπορεί να «κόβεται» και να «ράβεται» στα μέτρα του όποιου νόμου. Το αντίθετο θα έπρεπε να συμβαίνει: Οι νόμοι να «κόβονται» και να «ράβονται» στα μέτρα που η ίδια η ζωή διαμορφώνει και η δυναμική των εκπαιδευτικών πραγμάτων επιτάσσει, ιδιαίτερα όταν οι αγώνες των εκπαιδευτικών έχουν με το μέρος τους το δίκαιο, την ηθική, το συμφέροντης εκπαίδευσης.

Απτά δείγματα των χειρισμών του κλάδου υπέρ των αναπληρωτών αποτελούν η κοινή προσφυγή ΔΟΕ - ΟΛΜΕ στο Συμβούλιο της Επικρατείας, οι κοινές κινητοποιήσεις (συγκεντρώσεις, συλλαλητήρια) οι κοινές συσκέψεις, ο κοινός σχεδιασμός και τα κοινά μέτρα με τα οποία καλούν όλους τους εκπαιδευτικούς να μη συμμετέχουν με οποιαδήποτε ιδιότητα (επιτηρητές, εξεταστές κ.λπ.) στη διεξαγωγή του διαγωνισμού, η ιδιαίτερη έμφαση που δίνεται στο ζήτημα των αναπληρωτών το οποίο αποτελεί και την αιχμή του δόρατος στο πρόγραμμα δράσης της ΔΟΕ για το δίμηνο Μαΐου - Ιουνίου 1998, η κινητοποίηση του ευρύτερου δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος για τη στήριξη των αναπληρωτών.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ αντιλαμβάνεται το μέγεθος της αδικίας και της προκλητικότητας με την οποία σας αντιμετωπίζουν οι ρυθμίσεις του υπουργείου Παιδείας για την επετηρίδα γι' αυτό και κατανοεί τις άδικες και απρόκλητες επιθέσεις ορισμένων «ενώσεων αναπληρωτών» ενάντια στον οργανωμένο κλάδο και στα συντεταγμένα όργανά τους. Πιστεύει, όμως, πλέον ότι με την ανοιχτή αυτή επιστολή που αποκαθιστά την πραγματικότητα και ξεκαθαρίζει τις θέσεις του κλάδου για το κυρίαρχο αυτό ζήτημα θα αρθούν οι όποιες παρεξηγήσεις, θα αντιμετωπισθούν οι όποιοι αποπροσανατολισμοί, θα αποστομωθούν οι όποιες φωνές ενάντια στα όργανα του κλάδου και θα γίνει σαφές ότι ο αντίπαλος στην υπόθεση αυτή δεν είναι ο κλάδος αλλά το υπουργείο Παιδείας και οι κυβερνητικές επιλογές.

Επίσης, δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής κανενός, ότι το ζήτημα των αναπληρωτών είναι αρκετά σοβαρό για να τύχει της όποιας μικροπαραταξιακής εκμετάλλευσης. Γιατί κανένας δεν έχει το δικαίωμα να επενδύει σε μικροπαραταξιακά οφέλη εκμεταλλευόμενος τη δικαιολογημένη αγωνία σας για το μέλλον της εργασίας σας. Αλλά και κανένας δε δικαιούται να αγνοεί ότι ο οργανωμένος κλάδος είναι κάτι πολύ περισσότερο σε ουσία και ιστορία από ένα απλό άθροισμα παραταξιακών συνόλων για να έχει την ευχέρεια να τον πλήττει και να τον μετα χειρίζεται για ίδιο μικροπαραταξιακό όφελος.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος	Ο Γεν. Γραμματέας
Χρήστος Χρήστου	Δ. Μπράτης